Bijlage

In het Besluit fiscale eenheid 2003 wordt na **artikel 7a** een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7b Voeging wegens stakingsverlies
Indien bij voeging van een maatschappij met activiteiten in een andere staat aannemelijk is dat op of voor het voegingstijdstip is besloten de activiteiten in die andere staat te staken, komt het bij de fiscale eenheid in aanmerking te nemen stakingsverlies, bedoeld in de artikelen 15i en 15j van de wet, slechts in aftrek tot het bedrag van de aan die maatschappij, zonder rekening te houden met het stakingsverlies, toe te rekenen positieve winst. Artikel 12 is van overeenkomstige toepassing.

Nota van Toelichting

Besluit fiscale eenheid 2003
Indien een belastingplichtige de activiteiten van de vaste inrichting staakt en een stakingsverlies wordt geleden, kan de belastingplichtige dit stakingsverlies ten laste van het resultaat brengen. Het is de bedoeling van de wetgever dat bij inbreng van dit stakingsverlies in een nieuwe gevormde fiscale eenheid winstsplitsing plaatsvindt. Ingeval de belastingplichtige tot wier vermogen een vaste inrichting behoort deel gaat uitmaken van een fiscale eenheid, en de vaste inrichting wordt vervolgens gestaakt, behoort dit resultaat slechts te kunnen worden verrekend met het resultaat van de fiscale eenheid voor zover dit is toe te rekenen aan de maatschappij tot wier vermogen de vaste inrichting behoort op het tijdstip van voeging.
Echter, het stakingverlies komt pas in het jaar van beëindiging van de vaste inrichting tot uitdrukking in de fiscale winst. Zonder nadere voorziening wordt dit stakingsverlies aangemerkt als een verlies van de fiscale eenheid en kan dit ten laste van de winst van de fiscale eenheid worden gebracht.
Gebleken is dat dit leidt tot onwenselijke resultaten ingeval reeds voor of op het voegingstijdstip besloten is tot het staken van de vaste inrichting en doel van opname in de fiscale eenheid is om het stakingsverlies, dat als gevolg van de staking tot uiting komt, in mindering te kunnen brengen op de winst van de fiscale eenheid.
Teneinde dit te voorkomen wordt in het Besluit fiscale eenheid 2003 geregeld dat ingeval een maatschappij tot wier vermogen een vaste inrichting behoort een fiscale eenheid aangaat, en aannemelijk is dat het besluit tot staking reeds is genomen op het tijdstip van voeging, het stakingsverlies niet ten laste van de winst van de fiscale eenheid kan worden gebracht. Dit verlies kan slechts worden verrekend met winsten van de fiscale eenheid die aan die maatschappij zijn toe te rekenen. Dit geldt zowel voor de situatie dat het stakingsverlies opkomt bij de moedermaatschappij als bij een dochtermaatschappij.

Artikelsgewijze toelichting:
In artikel 7b van het Besluit fiscale eenheid 2003 wordt geregeld dat ingeval bij voeging van een maatschappij met buitenlandse activiteiten (hierna: een vaste inrichting) aannemelijk is dat op het tijdstip van voegen het besluit om de activiteiten van de vaste inrichting te staken reeds is genomen, het stakingsverlies slechts kan worden verrekend met de winsten die aan de gevoegde maatschappij kunnen worden toegerekend. Hierdoor wordt voorkomen dat ingeval de maatschappij die de vaste inrichting heeft en

overigens niet over voldoende winsten beschikt in het zicht van staking een fiscale eenheid aangaat waardoor de verliezen wel tot verrekening kunnen komen.
Of een fiscale eenheid wordt aangegaan in het zicht van staking van de vaste inrichting is afhankelijk van de feiten en omstandigheden. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat feitelijk het besluit tot staking al is genomen maar dat wordt gewacht met het feitelijk staken van de activiteiten met het oog op het aangaan van de fiscale eenheid. Het kan voorts blijken uit de omstandigheid dat de activiteiten in belangrijke mate zijn ingekrompen en eerst nadat de fiscale eenheid is aangegaan feitelijk wordt overgegaan tot staking.
Deze wijziging van het Besluit fiscale eenheid 2003 treedt acht weken na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het onderhavige besluit is geplaatst in werking. Hierdoor wordt rekening gehouden met de in artikel 15, elfde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (hierna: Wet Vpb 1969) voorgeschreven nahangprocedure. Aangezien de maatregel ziet op het tegengaan van oneigenlijk gebruik en de maatregel voldoende kenbaar is door plaatsing in het Staatsblad wordt aan deze maatregel terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 2014.